

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1004 Ngày: 5 tháng 10 năm 2014

*Lý đạo tình Trời không phù hợp
Chuyên tu thanh tịnh tự xa rời
Quý yêu thân xác không còn động
Sáng tỏ tình Trời tự thành thơ*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 28/12/2004 đến 3/1/2004

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phản câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Thực hành chánh pháp có ích gì không?
- 2) Muốn đạt tới thanh tịnh thì phải làm sao?
- 4) Hướng về đâu mà hành?
- 5) Hướng về Trời có ích chi?
- 6) Đi tới vô cùng là nơi nào?
- 7) Tại sao phải đi tới nơi qui định?
- 8) Đất dưng chân là nơi nào?

<p>1) San Diego, 28-12-04 0 : 04 AM <i>Hỏi : Thực hành chánh pháp có ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa thực hành chánh pháp rất hữu ích khi cần</p> <p>Kệ: <i>Thực hành chánh pháp rất hữu ích Trí tuệ khai thông tiến hợp thành Học hỏi không ngừng tự tiến thanh Minh tâm kiến tánh hành chơn pháp</i></p>	<p>2) San Diego, 29-12-04 7: 20 AM <i>Hỏi: Muốn đạt tới thanh tịnh thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa muốn đạt tới thanh tịnh thì phải hành pháp đều</p> <p>Kệ: <i>Hành pháp đều đạt tới thanh tịnh Quý tướng trời cao tự cứu mình Hành thông chánh pháp đạt thông minh Chuyển hóa hành trình không động loạn</i></p>
<p>3) Marriott hotel, 30-12-04 9: 36 AM <i>Hỏi: Hướng về đâu mà hành?</i></p> <p>Đáp: Thừa hướng về Thượng Đế mà hành</p> <p>Kệ: <i>Thành tâm tu luyện hướng về Trời Nguyên lý thâm sâu chiếu khắp nơi Tự giải phân minh tiến hợp thời Bình minh sáng tỏa tâm thân nhận</i></p>	<p>4) Marriot hotel, 31-12-04 10: 44 PM <i>Hỏi: Hướng về Trời có ích chi?</i></p> <p>Đáp: Thừa thành tâm hướng về Trời sẽ được đi tới vô cùng</p> <p>Kệ: <i>Qui nguyên thiên giác cứu tâm mình Cảm thông trời đất tự tâm thanh Qui nguyên giếng mối cứu thân mình Đại nguyện sẽ thành trong thức giác</i></p>
<p>5) Marriott hotel, 01-01-05 11: 30 AM <i>Hỏi: Đi tới vô cùng là nơi nào?</i></p> <p>Đáp: Thừa đi tới vô cùng là nơi qui định</p> <p>Kệ: <i>Qui định là phải đi tới đích Thực hành chơn pháp sẽ hành tới Qui nguyên thiên giác khắp nơi nơi Thực hiện chơn tâm qui một mối</i></p>	<p>6) Anaheim Marriott hotel, 02-01-05 8: 04 AM <i>Hỏi: Tại sao phải đi tới nơi qui định?</i></p> <p>Đáp: Thừa sức tới đó mà thôi</p> <p>Kệ: <i>Hành thẳng một đường tiến tới nơi Thân tâm đủ sức cùng lên tới Trí người hữu hạn thân tâm giải Vũ trụ hành thông không tiến nữa</i></p>
<p>7) Anaheim Marriot hotel, 03-01-05 8: 55 AM <i>Hỏi: Đắt dùmng chân là nơi nào?</i></p> <p>Đáp: Thừa đi đến đó sẽ không đi được nữa</p> <p>Kệ: <i>Giới hạn đến mức nào đó thôi Qui nguyên thiên giác sống vui chơi Thành tâm tu luyện sống hướng trời Thực hiện công phu tự nghỉ ngơi</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

TẠ TỬ

Tạ từ bạn đạo bốn phương
Về đây chung sống đạt thương đạt hòa
Tự mình thức giác thật thà
Chung vui tận hưởng chan hòa tình thương
Tình Trời sáng tỏ dựa nương
Đường tu cõi mở rõ tường căn cơ
Khai thông tự giác từ giờ
Minh tâm kiến tánh bơ vơ chẳng còn
Tự mình giữ lấy lòng son
Tưởng Cha nhớ Mẹ chẳng sờn si mê
Bằng lòng tự trở lộn về
Quê xưa nguồn cội giải mê giải sầu
Tiến theo đà tiến nhu cầu
Chọn tâm tự thức nhiệm mầu khai minh
Đạt thông nguyên lý chọn tình
Bình tâm học hỏi cảm minh Cha Trời
Sống trong thanh nhẹ nơi nơi
Ban vui cứu khổ rõ đời là không
Chẳng còn bận bịu lòng vòng
Lấy không làm đích giải thông đạo đời
Bình minh chuyển hóa nhiều lời
Dậy hiền tự thức rõ nơi an toàn
Cha yêu chuyển hóa nhiều màn
Mẹ yêu cũng đã hai hàng lệ rơi
Con nên thức tỉnh hợp thời
Rõ đời là tạm tự rời tham sân
Cần khôn xoay chuyển nghĩa ân
Dậy cho hiền tiến góp phần dựng xây
Chẳng còn lượn thuyết múa may

Thực hành là chánh ngày ngày sửa tâm
Tự mình thức giác mừng thâm
Chọn tà qui hội tự tầm đường đi
Bằng lòng học hỏi dự thi
Nhẫn hòa mở trí tự ghi tiến lần
Cần khôn vũ trụ cán cân
Điêu hồn tiến hóa xét phân đạo đời
Thực hành cảm hóa nơi nơi
Trời ban phước đức mở lời khuyến tu
Tự lo tu học giải mù
Hiện qua đại nạn trùng tu hoài hoài
Lý kia sắp sẵn an bài
Hiện tu hiền đắc bi ai chẳng còn
Cần khôn vũ trụ môi mòn
Rước hiền về cõi sống còn giải mê
Tiền căn hậu kiếp lê thê
Tự mình thức giác mới về đến nơi
Tình thương huynh đệ Cha Trời
Nhớ nhau không bỏ thành thời an nhàn
Qui nguyên thanh nhẹ dàng hoàng
Tự do khai triển tạo an tạo hòa
Của Trời sống động chung nhà
Cha yêu điều tiến giữ hòa giữ thương
Cần khôn vũ trụ tạo gương
Điêu cho sanh chúng mở đường tự đi
Hợp thành đại hội kỳ ni
Yêu thương tha thứ dự thi hợp hòa
Tạ từ huynh đệ chan hòa
Hẹn nhau tái ngộ bàn qua đạo đời./.

Kính bái,
LƯƠNG SĨ HẰNG
Vancouver, 07-05-1986

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

CHÂN KINH 3

Tự tu tự tiến minh đường đạo
Khai triển tâm tư sống ngọt ngào
Tình đẹp xây thành duyên đạt thức
Khổ hành tiến hóa hợp trăng sao

□

“Tự tu tự tiến mình đường đạo”:

Tu là cái gì? Tu là sửa chữa, tự mình bằng lòng sửa chữa mới là tự tu tự tiến được. Minh đường đạo là sự quân bình giữa đời và đạo phải rõ ràng, rồi tiến hóa tới vô cùng. Vốn đạo là không, trở về với Chơn Không mới tiến tới vô cùng.

“Khai triển tâm tư sống ngọt ngào”:

Trong tâm thức của chúng ta càng hiểu đạo càng sống động, mới hiểu được tình Trời Đất. Nguyên khí của Trời Đất đã ân ban và xây dựng cho chính chúng ta sống trong êm đẹp, tươi vui của Trời Đất, gọi là ngọt ngào.

“Tình đẹp xây thành duyên đạt thức”:

Tình đẹp của Trời Đất lúc nào cũng ban chiếu và hỗ trợ cho chúng ta. “Xây thành duyên đạt thức”, tự mình hiểu lấy nguyên lý của Trời Đất. Chúng ta là con người ở mặt đất đang sống trong nguyên lý của Trời Đất mà hành sự.

“Khổ hành tiến hóa hợp trăng sao”:

Chúng ta phải chấp nhận mang thể xác này, bao nhiêu vọng động tham lam đều không đạt được. Khi không đạt được là gì? Là khổ! Mà chúng ta bằng lòng chấp nhận sống trong khổ hành thanh tịnh tu tiến thì tự nhiên tâm thức chúng ta sẽ được bùng sáng ra. Đó, đạo gọi là vinh quang của phần hồn. Chịu tu chịu tiến mới giải được nghiệp tâm. Người đời ai cũng có nghiệp, có gia đình tức là có nghiệp, có sự gây cản, có sự kích động và phản động tức là có nghiệp. Mà làm sao giải nghiệp? Thì chỉ nhờ cái pháp lập lại trật tự mới giải nghiệp. Càng trật tự thì tâm thức càng xán lạn, vui hòa với các giới mới thật tâm tiến hóa trong thanh tịnh. Nếu chúng ta còn ôm chấp, mê lý này đạo nọ mà không thực hành khai triển lấy tâm thức của chính mình. Chúng ta có duyên lành Thiên Địa Nhân, có Trời Đất, Người là chúng ta. Con người là đại diện Trời Đất. Thể xác của nhơn sanh gom gọn kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang ở trong người, trong khối óc, trong tâm thức, rất rõ ràng. Nếu chúng ta thanh tịnh thì chúng ta thấy hết cơ Trời đã ban chiếu cho chúng ta hằng giờ hằng phút hằng khắc. Nếu chúng ta chịu tu tức là giải nghiệp tâm, giải nghiệp từ nhiều kiếp trở nên xán lạn mới thấy rõ đường đi.

Đạo vốn không, thanh nhẹ vô cùng mà chúng ta còn ôm nghiệp, tiền, tình, duyên nghiệp, rốt cuộc là sẽ bị đắm chìm và không có tiến hóa nổi. Được làm người, được pháp tốt để tu sửa và hiểu lấy chính mình là điều quan trọng. Chúng ta làm người mà không biết do đâu đến đây rồi sẽ về đâu? Bận rộn trong sự bận rộn và không có cơ hội tiến hóa về tâm linh, miệng môi tranh chấp không khai thác được chính mình, của cái cuối cùng của Thượng Đế đã cho một thể xác duyên dáng, huyền vi rõ rệt. Thiếu thanh tịnh làm sao thấy cái huyền vi của siêu nhiên đã cấu thành mà có sự hiện diện tại mặt đất, đi đứng ngồi nằm đều là tự động trong sáng suốt nhận định rõ rệt. Thiếu thanh tịnh thì nghịch lại chính mình, xuất ngôn hỗn láo, không biết nguyên lý của Trời Đất, không biết tình yêu thương của cha mẹ, không biết tình yêu thương của đồng loại mà đâm ra sát hại và không tiến hóa nổi. Nếu chúng ta người thực tâm tu, tự thức, tự giải, đạt tới sự phân minh vô cùng. Đời đạo song tu mới thật là tu, còn nói tôi bỏ đời theo đạo, tôi vô núi tôi ngồi, thét rồi không có phát triển nổi tâm thức, tạo khổ thôi.

Trực diện với hoàn cảnh tức là ân sư. Hoàn cảnh giáo dục chúng ta từ giây phút khắc, trong cái có có không không mà tiến hóa. Tu là sửa, là giải, mới kêu tiến. Tu mà ôm mà chấp, bênh ông Phật này, bênh ông thần kia, tức là ôm chấp, không tiến được. Tu hoài cũng không thấy mình, cũng không thấy Phật, cũng không thấy Tiên mà cũng chẳng thấy Chúa. Tự gạt mình một kiếp rồi lủi thủi xuống địa ngục chấp nhận cái tội mình đã làm trong lúc đương thời tại thế gian. Cho nên, ông Trời thấy không có; đâu có ai thấy ông Trời đâu nhưng ông Trời có con mắt đang theo dõi mọi người, đó là luật nhân quả. Nhân tốt quả tốt, nhân

xấu quả xấu. Nhân nào quả nấy rất rõ ràng, đó là luật của Trời có trước luật đời, mà nhơn sinh biết tu, biết hiểu được tâm linh, mới chấp nhận luật nhân quả, thì sống rất dễ dàng, dễ qua.

Suốt cả một kiếp người chúng ta ăn xài không có bao nhiêu, không nên ôm nhiều và tự hại. Ăn nhiều là hại cơ tạng, trí tâm không ổn. Mức tiến hóa của tâm linh vắng mất làm sao tiến.

Cho nên, người sống luôn luôn hướng về chánh nghĩa giành đất giành đai, dân tộc tôi, nước của tôi nhưng mà chính tôi, tôi chưa hiểu tôi. Tôi giành nhân quyền, tôi giành dân chủ nhưng không biết dân chủ, ai làm chủ thể xác không biết! Phần hồn thật sự làm chủ thể xác và trách nhiệm giữa Trời Đất. Cho nên, chúng ta cần thanh tịnh để phần hồn làm việc, thay vì động loạn kích động và phản động cuồng cuồng, phần hồn phải cuồng cuồng trong cái khổ cảnh, làm sao tiến bước được?

Cho nên, chúng ta có duyên lành có cuộc sống an nhiên tự tại. Trước kia xa xưa, chúng ta đi xe bò, đi bộ, ngày hôm nay chúng ta có xe hơi. Chiếc xe hơi nó có cái gì? Chiếc xe hơi không khác gì tòa sen rất có trật tự, êm ả mới chạy trên xa lộ được. Thì cơ tạng của chúng ta êm ả trật tự thì tòa sen chúng ta, ngũ sắc ngũ quang bùng sáng đưa phần hồn tiến hóa tới Thiên giới. Làm sao được? Phải hành pháp! Mà muốn hành pháp là phải giải khứ trực lưu thanh mới thật sự là tu. Tu mà ôm trực, hướng về tham dục là ôm trực, làm sao tiến bước được?

Dứt khoát tu tiến, mỗi mỗi chúng ta phải hiểu gốc gác của mọi sự việc từ đâu đến rồi sẽ về đâu. Nhờ pháp giải được nghiệp, tâm chúng ta mới thanh tịnh, khi thanh tịnh thì tâm sẽ bùng sáng. Khi bùng sáng, dễ quyết định mọi sự việc trong cuộc sống hiện tại, và không tạo sự lầm than cho chính mình. Sai một li đi một dặm. Cho nên, chúng ta người tu trong thanh tịnh mới tránh sự lầm sai được. Người đời phạm rồi tái phạm liên tục như vậy, cho đến chết chỉ biết khóc thôi, ríu ríu vào cái ngục nào đã quy định, chính mình đã làm cái ngục cho giam mình: như hút sách, ăn thua, giết chóc người. Lúc chết thì phải làm thế nào người đời đã hiểu rồi. Ở ác thì gặp ác mà ở thiện sẽ gặp thiện. Cho nên Thánh, Thần, Tiên, Phật giáng lâm xuống thế gian khuyên người nên làm phước thay vì ích kỷ, keo kiệt và không tiến hóa nổi.

Người tu Vô Vi thực hành tự giải nó mới thanh tịnh, chứ không nhờ ai giải dùm cho mình được hết. Hoàn cảnh là ân sư. Gia đình của chúng ta Thượng Đế đã an bài, mọi sự kích động và phản động ở kiếp này, chứng minh kiếp trước chúng ta sai lầm quá nhiều. Phải ăn năn sám hối tự sửa giải tiến lấy chính mình mới thật là người thành tâm tu học và tiến hóa rõ ràng. Ý lại nơi sư phụ, sư phụ là một con người. Ý lại nơi Phật, ông Phật cũng là một con người sống khổ, thanh đạm, lấy nguyên khí của Trời Đất mà tự giải tất cả mọi tâm tư đau khổ ô nhiễm bởi thế sự, nhiên hậu mới có cơ hội thanh nhẹ thành Phật.

Chữ Phật, thế gian tưởng lầm là ông Phật. Không phải! Tâm con người thức tâm buông bỏ tất cả nó trở về sự thanh nhẹ. Phật là vô danh, Phật không có phù hộ chúng sanh. Phật hành để chúng sanh bắt chước và tiến tới cảnh niết bàn thanh nhẹ mà sống chung hòa bình, chứ Phật không có trở lại làm đầy tớ cho nhân gian. Nhưng nhân gian bày ra cúng bái, tự gặt gẫm lấy chính mình, mà gặt luôn Phật nữa! Tội rõ ràng ở thế gian! Nên thức tâm tự tu tự tiến, giải nghiệp tâm cho chính mình thì mới thật sự là người tu.

Báo cáo về quỹ cứu khổ ban vui của Đức Thầy và Bạn đạo Vô Vi

Tiếp theo báo cáo ngày 29 tháng 7 2014 chúng tôi đã nhận cho đến 30/09/2014 từ quy` bạn đạo cho quỹ cứu khổ ban vui như sau:

Người gửi	US\$	CA\$
Michael Sutherland (FL)	100,00	
Nancy Huynh (NM)	500,00	
Lam Quang (CA)	100,00	
Nguyen Thieu (CA)	1000,00	
Lý Bích Trân (CA)	15,00	
Khoa Ho Le (PA)	200,00	
Hue Tran & Amy nguyen (MI)	3000,00	
Luc Quang Tran (NY)	300,00	
Vo Thi Gam (CA)	3056,00	
Vo danh (TX)	2000,00	
Ngon Huynh (GA)	200,00	
Tao T Truong (CA)	100,00	
Ly So Kiet (CA)	200,00	
Do Thi Van (CA)	30,00	
Nguyen Thi Thoai (CA)	100,00	
Ton Nguyen's Family (CA)	300,00	
Leane Ly (CA)	1000,00	
An danh (CA)	1500,00	
An danh (France)		200 Euro
Nancy Luong (TX)	500,00	
Tran Ngoc Dung & Hong Hoa (MA)	2000,00	
Hong Vo (CO)	200,00	
Hoa Nguyen (TX)	700,00	
Thanh Nguyen (CA)	100,00	
Thao Nguyen (CA)	100,00	
Tao T Truong (CA)	500,00	

Trong 2 tháng qua chúng tôi đã xử dụng như sau:

- Bỏ thí hòm cho người chết gia đình không tiền mua hòm
- Giúp những bạn đạo nghèo cần sự trợ giúp (bị tai nạn hay đau ốm)
- Học bổng cho các em nghèo, khuyết tật nếu không sẽ phải bỏ học
- Giúp các em mồ côi
- Giúp các em cầm điếu một phần tiền ăn và máy trợ thính
- Phát gạo và lương thực những người phong cùi nếu không bị đói
- Giúp người già neo đơn
- Giúp xe lăn cho người nghèo khuyết tật
- Học phí cho các em mồ côi & tiền sữa cho cô nhi sơ sinh bị bỏ rơi trước cổng chùa
- Giúp nấu cơm phát miễn phí cho bệnh nhân nghèo Bệnh Viện Ung Bướu
- Giúp người nghèo có tiền để trị bệnh
- phát gạo cho người nghèo vào ngày rằm & mừng một...

Những người đau khổ đã nhận được sự giúp đỡ **cúi đầu cảm ơn Đức Thầy và quý bạn đạo**

Mọi sự sơ sót hay thắc mắc về quỹ này xin liên lạc người trách nhiệm ký tên dưới đây:
và **Ngân phiếu xin đề VoVi Association of Canada** và gửi về :
2590 Allard St. Montreal – Quebec- H4E 2L4 Canada
email tbptdn@videotron.ca

Xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo
Thay mặt ban trách nhiệm quỹ CKBV
kính thư
Phan Cao Thăng

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý bđ hướng tâm cầu nguyện cho cụ bà NGUYỄN THỊ MÍT {là nhạc mẫu của bđ Nguyễn Văn Ngàn}. Mất ngày. 02.10.2014 (nhằm ngày 9.9 năm Giáp Ngọ). Thọ 99 tuổi. tại Nhơn Trạch Đồng Nai.
Được siêu thăng tịnh độ.
Xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo.
Huỳnh Mai kính báo.

BẠN ĐẠO VIẾT

Thiền về Tây phương

Thiền thức tâm thiền cảm thấy yên
Xuyên qua khổ nạn thức tâm thiền
Đen bạc tình đời không vĩnh cửu
Huyền thiên cao đẹp tự mình xuyên
Bành Chí

Thiền một thời gian rồi nó thức. Thức rồi thì muốn ngồi thiền hoài, nhưng mà thể xác bị giới hạn nên phải dụng tâm để mà thiền. Thể xác ở bên ngoài còn tâm trí ở bên trong, ngoài trong nội ngoại đều công phu thì cảm thấy yên ổn.

Yên ổn rồi nhìn lại mới thấy, từ lúc chào đời cho đến khi biết ngồi tham thiền thức tâm đã trải qua biết bao gian lao khổ cực, nguy hiểm bão bùng...Thức tâm rồi cũng phải thiền nữa mới giải quyết được nghiệp duyên, nghiệp tâm của của chính mình.

Dưới thể gian, ngày sáng đêm tối, đen bạc cộng với tình đời lúc vui lúc buồn, khi thương khi ghét, lúc thuận lúc nghịch, khi bạn khi thù, sanh tử bất thường, vô thường v.v...không vĩnh cửu lâu bền, không phải chỗ mình muốn tìm đến.

Huyền bí thiêng liêng, vô cùng cao đẹp, là chỗ mà mình muốn đến. Cao là mình cao hơn mình một chút, đứng trên đầu khoảng gang tấc trên đỉnh đầu chớ không phải ở đâu xa xôi vời vợi...Còn đẹp là chuyện ai nấy làm, việc ai nấy lo, chẳng ai làm phiền ai hết. Cái cao đẹp của bên trên là như thế đó. Thanh tịnh là ở nơi đó. Gọi là Tây phương cực lạc thế giới!

Phải tự mình vượt thoát qua mọi trở ngại rồi thoát lên đó mới được. Lên đứng trên đó một lần là hiểu hết. Không có gì để nói, không có gì để làm, không có gì để mà tranh chấp!

Tu nhứt kiếp, ngộ nhứt thời! Bản thân bất độ hà thân độ (Không biết cứu độ mình đi cứu độ ai đây?)

Quý thương và kính chào
Bành Chí (CA)